

Wychowanie do życia w rodzinie – klasy 6b i 6c

Witajcie!

Przeczytajcie poniższy tekst z podręcznika dotyczący niepełnosprawności i chorób oraz możliwości pomocy jakiej możemy udzielić osobom potrzebującym. Zwróćcie uwagę na sprawy dotyczące tolerancji i akceptacji.

Chciałam Wam przekazać kilka słów o wolontariacie.

Najpopularniejszą formą pomocy jest wolontariat. Jest to praca, za którą nie dostaje się finansowego wynagrodzenia. Jest wiele instytucji, które oczekują na wolontariuszy. Wybór miejsca zależy od zainteresowań, potrzeb i pasji wolontariusza. Można pomagać dzieciom (np. z domów dziecka) w odrabianiu lekcji, opiekować się zwierzętami ze schroniska, odwiedzać/czytać książki ludziom w domu spokojnej starości.

Choć wolontariat to praca za darmo, można z niej czerpać dla siebie wiele różnych korzyści:

- ~ wdzięczność od ludzi, którym się pomogło;
- ~ świadomość, że robi się coś naprawdę wartościowego i swoim działaniem choć trochę zmienia świat na lepszy;
- ~ możliwość nauczenia się wielu rzeczy w praktyce;
- ~ zdobycie doświadczenia, ważnego przy staraniu się o pracę (pracodawcy cenią ludzi, którzy są aktywni od szkolnych lat);
- ~ rozwój interpersonalny, nauka tolerancji i wyrozumiałości dla ludzkiej słabości;
- ~ wchodząc w świat nowych relacji między ludźmi nabiera się wprawy w pracy w zespole;
- ~ możliwość nawiązania wielu ciekawych i wartościowych znajomości, które z czasem mogą przerodzić się w prawdziwą przyjaźń.

Dziękuję !

Pozdrawiam! Janowska

Notatki:

Niepełnosprawni są wśród nas

„Dawno, dawno temu, za górami, za lasami, za siedmioma dolinami...” – dokładnie tak mogłaby się rozpocząć niejedna opowieść o życiu osób, które każdego dnia zmagają się z przeróżnymi utrudnieniami, wynikającymi z ich niepełnosprawności. Problem jednak polega na tym, że bajki rozpoczynające się od słynnego „Dawno, dawno temu...” miały zazwyczaj dobre zakończenie, natomiast życiorysy wielu osób chorych bardziej przypominały legendy, w których co prawda tkwiło ziarno prawdy, ale już nie zawsze można było spodziewać się pozytywnego zakończenia.

Czy wyobrażacie sobie, że jeszcze 70 czy 50 lat temu niepełnosprawność była uważana za jeden z największych powodów do wstydu albo za karę za złe postępowanie? Rodzice chorych dzieci – często nie do końca zdiagnozowanych – zamykali je w czterech ścianach. Do dziś można usłyszeć opowieści o tym, że podobno Kowalscy czy Nowakowie mieli niepełnosprawnego syna, ale od

kilku lat nikt go nie widział... I właśnie nawet nie wiadomo, czy to prawda, czy legenda... Takie podejście było charakterystyczne szczególnie dla mieszkańców wsi i małych miasteczek, gdzie dostęp do wiedzy medycznej był mocno ograniczony. Osób chorych, „uwięzionych” w swoich mieszkaniach, nie brakowało jednak także w centrach wielkich miast.

Na szczęście wiele się zmieniło i wreszcie osoby niepełnosprawne są uważane za pełnoprawnych członków społeczeństwa. Mogą nie tylko rozwijać swoje pasje, uczyć się, ale także pełnić ważne role w życiu politycznym, społecznym, prowadzić firmy... Z pewnością zauważają to ci z was, którzy uczą się w szkołach integracyjnych. Wiele placówek edukacyjnych dostosowuje klasy i korytarze tak, by niepełnosprawna młodzież mogła uczyć się wraz ze swoimi sprawnymi rówieśnikami. Korzyści są nieocenione i obustronne! Uczniowie z niepełnosprawnościami mogą liczyć na pomoc zdrowych rówieśników i w gronie pełnosprawnych kolegów łatwiej i chętniej przekraczają swoje ograniczenia. Z kolei zdrowi uczniowie mają doskonałą okazję do nauki empatii, życzliwości i bezinteresowności. Widząc determinację i wysiłek swoich chorych kolegów, uczą się od nich cierpliwego i wytrwałego pokonywania własnych trudności.

Im jest trudniej

Szkoła jest miejscem, w którym spotykają się bardzo różne dzieci. Mają różną osobowość, zdolności, talenty, wygląd zewnętrzny. W wyniku chorób przewlekłych wasi niepełnosprawni koledzy i koleżanki mogą wyglądać inaczej. Mogą być otyłe lub przesadnie szczupłe, jedni jeżdżą na wózku inwalidzkim lub poruszają się o kulach. Inni mówią mało lub niewyraźnie. Jednak choć każdy z nas jest inny, to nikt nie jest gorszy! Zauważcie, że wygląd osoby nie w pełni sprawnej może wpływać na jej samoocenę. Stąd czasem jej zły humor, niecierpliwość lub smutek. Brak samoakceptacji sprawia, że taką osobę łatwiej dotknąć i urazić. Dzieci

